

войвода. И това стана: слѣдъ срѣдъ нощъ, прѣзъ дълго дълбаната и сега издълбана дупка на зида, изкочи прѣвъ Стоимень войвода съ единъ, лѣсналъ отъ копане на прѣстъ, широкъ ножъ въ ржка, що го бѣ отнелъ отъ единъ Циганинъ въ затвора; по него вървѣше кѣлбо отъ двамина люде — отдолу Таската прѣгърбенъ и пѣпли, а на гърба му, като топка, кацналъ Цѣко войвода; слѣдъ тѣхъ вървѣше Драгой Кърстевъ съ единъ кжсъ, но дебелъ островърхъ колъ въ ржка. Скоро тоя керванъ отъ четворица тайнственни люде втѣна въ кривулнитѣ улици, сега покрити съ чудновати фигури отъ полусѣнкитѣ на лунната нощъ. . .

Послѣ двѣ недѣли въ Сакаръ баиръ троица каракачански овчари тичаха гологлави кѣмъ планинската си колиба:—изненадѣйно били ги нападнали четворица брадати, рошави Българи, завалили ги, зели имъ оржието, убили имъ кучетата, а отвели съ себе и коня имъ съ товара.

Въ „Сачко мѣсто“, кждѣто и до днесъ личатъ останкитѣ на не голѣма кесиджийска кула, бѣше едно врѣме чифликътъ на Арнаутинтъ Кесиджия Шекиръ бегъ. Той владѣше цѣлата борова гора, що настага на истокъ до землищата на Руеново, а на западъ се дига дори до полѣнката подъ „Черния камѣкъ“, отъ кждѣто прѣзъ три пещери извира на тънки кристални струйки Русеновската рѣчка.

На врѣхъ Илинъ день бѣше Шекиръ бегъ сколасалъ бѣ вчера да си склучи жетвата, па снощи нагостѣ хубавѣ жетваркитѣ си, развесели се и самъ срѣдъ нихъ, па кара ги:—моми и булки му играха на чюпеница съ даарета, а изъ двадесетъ и тритѣ красни каурки тукъ, той редъ по редъ спира око на седемъ дѣвойки и двѣ булки, па редъ по редъ ги кара да му стоятъ диванъ чнпразъ. . . . И плати послѣ бега на троицата калаузи всичко за жетвата, че се прибра на високъ чардакъ, но. . .

Но уви, не харемътъ си той отключи тази вечеръ!